

Μέρτζιου, Ξυγκά

Ητ. χρ. 10, 28

1

Ξυγκά

Χαίδω 17.4.

Εν τῇ ἀποστολῇ διαδομένη τοῦ Μ. Ξυγκά,
τῇ συνταχθείσῃ τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1673
ἀποστέλλεται :

« εἰκόμην ξεναδοῦν καὶ δεῖξο σὺ ἐν ἐχί-
νῳ μου ἰδεῖν θεῶν σε γνοῦν καὶ παντρεῦ-
σαι καὶ ἵνα πρίναι ἀπὸ τοῦ ὅπου ἀνοῖται τῇ
ἀρχῇ καὶ καὶ μὴν ἔχῃ ἀπὸ τοῦ πρῶ-
του μου μόνον δυνάμει ἐκείνῳ διαμεί

βουρα τόσο και' όχι άλλο. Εί' δέ και'
 σταθή αντίπαλρη να έχη το γαγασ
 και' τα' όσα αρα της αρίτω και να ιτε
 επηφροπυσα όστε που ζη να καιη τεί
 οσα ορδινιαζο καιη μέ τον Μιχαήλ
 υιόν μου και τυφροτόμον μου. ξεκαθα.
 ρίζο ακομη δια και δουκατα πενήντα που
 άμνη τον όστορ τζαυδίδρι να ιτε του.
 70 και' να έχη μόνον οχλιές τριάντα
 ακομη το υμιόν και ο ζαδζαζα μου ο'

Μέρτζιου, Ξηρυΐ
Ητι. Χρ. 10, 28

2

Ξηρυΐ

Χαΐδω 17.4.

κὺρ / θανὶς / ερομνύμον εσόντας που αὐτὸν.
 τοὺς ἀρχαῖα ἐπετρόπον, μὲν μαζὴ με
 τὰ γένι' μου αὐτὸν δε βαλθεὶ σε ἡγορῶν
 πατρίδα. „

